

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év március 1. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt **a vádlott** ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. szeptember 25. napján kihirdetett KB.III.146/2011/6. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést megrovásra **enyhíti**.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. szeptember 25. napján kihirdetett Kb.III. 146/2011/6. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 348. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért 50 napi tétel, napi tételenként 4000 forint pénzbüntetésre ítélte, és rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

A tárgyaláson a vádlott és védője, valamint a katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartottak fenn, majd az ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott a törvényes határidőn belül - irány megjelölése nélkül - fellebbezést jelentett be.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1125/2012/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint a bejelentett fellebbezés alaptalan. Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta, és azokat értékelve - a vádlott tagadásával szemben, mérlegeléssel - helyesen állapította meg a tényállást. A megalapozott tényállásból a vádlott bűnösségére okszerűen következtetett. A bűncselekmény jogi minősítése, illetve a kiszabott büntetés is törvényes.

A vádlott a nyilvános ülésen a saját védelmében és az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését fenntartotta. Bűncselekmény hiányában kérte a felmentését. Utalt rá, hogy a feljelentést, illetőleg annak motívumát továbbra sem érti. A konkrét esetre - a napi átlagosan ötszáz bejelentésre tekintettel - nem emlékszik ugyan, az azonban vele kapcsolatban elmondható, hogy munkáját körültekintően, nagy odafigyeléssel végzi, a

bejelentőkkel mindig udvariasan, figyelmesen bánt. A munka jellegéből adódik, hogy ellene és kollégái ellen rendre feljelentések, panaszok érkeznek. Kitartott az eljárás során előadott álláspontja mellett, miszerint a hivatkozott bejelentésre nem emlékszik, de annak kapcsán tényleges intézkedésre okot adó körülményt bizonyosan nem észlelt. Szakszerű eljárására utal az is, hogy kollégáihoz képest szokatlanul hosszú ideje - 4 éve - végzi a központi ügyeleti operátori feladatát problémamentesen. Ellene ezen az eseten kívül mindössze egyetlen - nyilvánvalóan alaptalan - panasz érkezett, ami rövid időn belül tisztázódott. Megítélése szerint ez az ügy is ilyen.

A vádlott által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A felmentésre irányuló vádlotti fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács a tárgyalás során az eljárási szabályokat betartotta. A szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indoklási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni, csupán a személyi körülményeivel kapcsolatban, valamint a védője kérdésére válaszolva nyilatkozott. Nyilatkozata szerint nem emlékezett a bejelentésre, azonban arra hivatkozott, hogy minden telefonos bejelentésre szakszerűen szokott intézkedni, ha az intézkedést igényelt. Az elsőfokú bíróság a tárgyaláson kihallgatta a bejelentést tevő tanú1 és feleségét, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokat szabályszerűen tette a bizonyítás anyagává. Nem tévedett a katonai tanács, amikor a terhelő tartalmú tanúvallomást és okirati bizonyítékokat fogadta el a tényállás alapjául. Meggyőző, logikus magyarázatát adta annak, hogy miért nem fogadta el a vádlotti védekezést.

A Be. 351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

Megállapítható hogy a vádlott a fellebbezésben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkozott, valamely megalapozatlansági okot sem jelölt meg. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le a következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Megállapítható, hogy a vizsgált időszakban más nem, csak a vádlott fogadhatta a bejelentéseket az adott számon. A bejelentés tartalma alapján - egy gyermeket kutyaharapás ért - a vádlottnak intézkedés-kezdemenyyezési és jelentéstételi kötelezettsége keletkezett.

Az elsőfokú bíróság helytállóan utalt rá, hogy a vádlott az említett kötelezettségeinek nem tett eleget, ezzel a szolgálata ellátására vonatkozó rendelkezéseket súlyosan megszegte. A szolgálat célja megghiúsult, ezért nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 348.§ (1) bekezdésében ütköző és aszerint minősülő szolgálatban köteleességszegés vétségében.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Tévedett azonban akkor, amikor a vádlottal szemben büntetés kiszabása helyett intézkedés alkalmazására nem látott lehetőséget. A vádlott kiváló parancsnoki jellemzést kapott, és eddig hibátlan életvezetésű. Ezekre figyelemmel a vádlott cselekménye az elbíráláskor már oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy vele szemben a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen. Ezért az ítélőtábla katonai tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést megrovás intézkedésre enyhítette, a Btk. 71.§-a alapján.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezése - a bűnösség megállapítása - törvényes, ezért azt a másodfokú bíróság helyes indokai alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. március 1.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
s.k.

előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes

bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. március 1.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Iván Erika

bírósági ügyintéző